

به ما ربطی ندارد که چه کسی چه مقدار پول دارد؛ حلال باشد، نوش جانش. البته این حرف در نگاه اول درست است اما وقتی کمی عمیق می‌شویم و می‌بینیم که برخی پول‌ها تبدیل به زندگی‌های اشرافی می‌شود و از آن طرف فقرا در جامعه بسیارند، دیگر نمی‌توانیم به ظاهر حکم کنیم و بگوییم «به ما ربطی ندارد!» این تازه منهای فرهنگ زشت «دور دور کردن»های ماشین‌های میلیاردی است. شاید اولین توجیه این باشد که صاحب این پول به خیریه‌ها کمک زیادی می‌کند اما نه، انگار دیگر این حرف‌ها فایده ندارد و تا وقتی که فقرو فقیر در جامعه هست، کسی حق ندارد زندگی اشرافی داشته باشد:

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام: إِنَّ النَّاسَ مَا افْتَقَرُوا وَلَا اِحْتَاَجُوا وَلَا جَاعُوا وَلَا عَرُوا إِلَّا بِذُنُوبِ الْأَغْنِيَاءِ

همانا مردم فقیر، محتاج، گرسنه و برهنه نشدند مگر به خاطر گناهان ثروت‌مندان!

آیا باور می‌کنیم که این زندگی‌ها نتیجه‌ای جز تفاخر و تکاثر ندارد؟